

נחלרי נצח

י"ל ע"י מוסדות ברסלב | בראשות הרב שמואל שטרן שליט"א

גליון מס' 776
פרשת יחזקאל תשפ"ג-שבת שובה

ר"ח	צאת השבת	כניסת שבת	הדלקת נרות
19:40	19:00	17:50	ירושלים
19:38	19:02	18:06	תל-אביב
19:39	19:01	17:59	חיפה
19:40	19:02	18:08	באר שבע

דבר ראש הישיבה

תוקף קדושת היום

סודות המספרים 7 ו-8 • למה רומזים מספר מיתרי הכנור • ההבדל בין "שבת" ל"שבת שבתון" • מהו המקום שלמעלה מן המקום • מה המשותף בין יום הכיפורים, קודש הקדשים והכהן הגדול

שלמעלה מן המקום, וזמן שלמעלה מן הזמן, ונפש שלמעלה מן הנפשות:

המקום שהוא למעלה מן המקום הוא בית המקדש, שהיו בו עשרה ניסים תמידיים כמבואר במשנה (אבות פ"ה מ"ה), ובמיוחד בקודש הקדשים ששם הארון ניצב על הרצפה בלי לתפוס מקום גשמי, כמובא בגמרא (יומא כא, א) ש"מקום ארון אינו מן המידה", "מקום שהוא למעלה מן המקום".

אין לשטן שליטה

הזמן שלמעלה מן הזמן הוא יום הכיפורים, ונבאר: עניין הזמן הוא שיש לדבר התחלה וסוף, עבר הווה ועתיד, ולכן יש התכלות ומיתה לכל הדברים שהם תחת הזמן, מה שאין כן מעל הזמן שם נמצא הנצח, ללא סוף.

והנה השטן הוא מלאך המוות שגורם לסוף ולהתכלות, ונאמר בגמרא (יומא כ, א) כי שליטת השטן היא שס"ד ימים בשנה (כגימטריא של השט"ו), וביום הכיפורים שהוא היום השס"ה אין לו שליטה. נמצא שיום זה הוא בחינת של "למעלה מן הזמן" שאין בו אחיזה למלאך המוות הוא השטן שהוא מקור הכיליון וההיפך מהאין סוף, ולכן יום הכיפורים הוא בבחינת "הזמן שלמעלה מן הזמן".

ובנפשות, "הנפש שלמעלה מן הנפשות" הוא הכהן הגדול, על ידי נשיאת ה"אורים ותומים" על לבו שעל ידם מתגלה הרצון העליון, וביום הכיפורים בפרט שאז נכנס לקדש הקדשים ולא שולטת בו מיתה, ואין שום נפש מבלעדו שיכולה ומותרת לעשות כן. ועוד, שהרי לובש שמונה בגדים ובחינת שמונה היא למעלה מהעולם הזה כאמור. והנה לשלשת הדברים הללו יש דבר נוסף משותף - שעל ידם נמשכת כפרת עוונות.

א - בית המקדש נקרא "לבנון" על שם שמלכין עוונותיהם של ישראל (יומא לט, א), וכן הוא מקום כפרה בהקרבת הקרבנות.

ב - יום הכיפורים כשמו כן הוא יום מכפר, ככתוב "כי ביום הזה יכפר עליכם".

ג - כהן גדול, שעל ידי עבודתו ביום הכיפורים נמשכת כפרה לכלל ישראל, ובכל השנה כולה נמשכת כפרה על ידי שמונת בגדיו (עי' ערכין טז, א).

וזו ייחודיות יום הכיפורים, שבו נכנס הכהן הגדול לקודש הקדשים ושלשת הדברים שלמעלה מן העולם - הזה מתאחדים בו, וכך נמשכת כפרה עילאית לכל עם ישראל ובעזרת השם נחתמים כולם לשנה טובה ומתוקה.

נחנו נמצאים כעת בעשרת ימי תשובה, ובעוד ימים ספורים נזכה בעזרת השם לקדושת יום הכיפורים הנשגב והנורא. ננסה להעמיק מעט במהותו של יום הכיפורים ובייחודיותו כ"שבת שבתון", וכן את העניין הגדול שהתרחש בבית המקדש כאשר הכהן הגדול היה נכנס לקודש הקדשים בפעם היחידה בשנה, לפי המבואר בספרנו אש למו.

ידוע שמציאות העולם הזה נתונה תחת שלשה דברים שהם "עולם" "שנה" "נפש", כלומר: "מקום" "זמן" ו"אדם".

והנה שלשת הדברים הללו הם תחת שליטת המספר שבע. בפנימיות העניין הוא כנגד שבע הספירות הקדושות, אך נסביר גם ברובד הנגלה בבחינת "עולם" "שנה" "נפש", שכולם מתאימים למספר 7: בעניין ה"עולם" - המקום, כל מציאות בבריאה שהיא בעלת נפש יש לה 6 קצוות [=ארבעה

צדדים, מעלה ומטה] ופנימיות החפץ עצמו הוא הצד השביעי. וכן בבחינת ה"שנה" - הזמן, הזמן מתחלק לשבע ימים שיוצרים שבוע, וכן שמיטה ויובל הם כנגד המספר שבע, וכן כוכבי הלכת המתחלפים כל שעה הם שבע [שצ"ם חנכ"ל: שבתאי צדק מאדים חמה נוגה כוכב לבנה].

וכן הוא בבחינת ה"נפש" - האדם, שיש בו שבעה נקבי הפנים [2 עיניים, 2 נקבי האף, פה ו-2 אוזניים], וכן ישנו עוד חלוקות נוספות על פי הקבלה המחלקות את האדם לשבע.

שבת שמעל השבת

וכך מרומז בגמרא (ערכין יג, ב): "תניא רבי יהודה אומר, כנור של מקדש של שבעת נימין היה... ושל ימות המשיח שמונה... ושל עולם הבא עשר". כלומר, העולם הזה הוא בבחינת שבע [ששה של חול והשביעי קודש], ושמונה נחשב למציאות שמעל העולם הזה אלא שייך לימות המשיח, וכן עשר.

נמצא שמציאות העוה"ז נתונה תחת הספרה שבע. ומנגד מציאות העוה"ב שהוא למעלה מהזמן, נתונה לשליטת המספר שמונה.

ולכן השבע נקרא בתורה "שבת", ולעומתו השמונה נקרא בתורה "שבת שבתון", פעמיים שבת, כלומר שבת שהיא מעל השבת, בבחינת שמונה שלמעלה מן השבע. וזהו יום הכיפורים שהוא למעלה מן המציאות, שהוא שורש לשבת הרגילה של השבע [ולכן לפעמים התורה קוראת לשבת עצמה "שבת שבתון", כי בשבת מתגלה שרשה שהוא מספר שמונה].

והנה גם במציאות של העולם הזה הכפופה למגבלות הזמן והמקום [עולם שנה נפש], יש גילויים למקום

מיום הכיפורים לחינוך הילדים

ומכן רואים שבחינוך הילדים צריך הרבה סיעתא דשמיא, כי לצערנו היום הרבה הורים עושים בשוגג טעויות חמורות. מסופר במדרש על יהודי שליחך עפר והשתטח על הרצפה כדי שהילדים שלו יצאו צדיקים עד שזכה לכך. אדם צריך להתפלל במסירות נפש כדי לזכות שילדיו יצאו כראוי.

פצע בנפש

עוד דבר שצריך להדגיש, שהנקודה החשובה ביותר בחינוך הילדים הוא שלום הבית, כי אם אין שלום-בית לא מתחילה העבודה ואי אפשר לחנך את הילדים כמו שצריך. צריכים תחילה עבודה רבה בנושא השלום בית, כי רק על ידי כך אפשר לראות איך לטפל בנושא החינוך.

ולכן צריכים זהירות יתירה שלפחות לא להתווכח ולרבי ליד הילדים, כי הדבר גורם לילדים פצע בנפשם. אם הילדים רואים את ההורים שאינם מכבדים אחד את רעהו, זה משפיע ישירות על כיבוד ההורים בעיני הילדים, כגון אם האם מבזה את האב - יכול כבוד האב לרדת בעיני הילדים (וכן להיפך). וכמוכן זה דבר גרוע ביותר.

ומדה טובה מרובה: אם יש אווירה טובה בבית זו ערובה להצלחה בחינוך ילדים, כשיש אווירה טובה ושמחה זו קרקע טובה להצמיח ילדים טובים, והילדים יזכו לקבל את כל הדברים שהוריהם מכוונים אותם אליהם בנחת ובשמחה.

כי אליבא דאמת, למרות כל החינוך והדיבורים והפעולות בעיניים חיונה הילדים, בסופו של דבר האבא והאמא הם הדוגמה, כשם שהאב והאם מתנהגים כך הילדים. כשהילד מגיע לגיל 25 הוא תופס שהוא מתנהג כמו אבא שלו...

ראיתי אברכים שלא נמצאים בבית כמעט, בין בגלל עבודת השם ובין בגלל הפרנסה, וזה פוגע בילדים, הילדים שלהם לא רואים אותם ואת מעשיהם. אצל אבא שלי אף פעם לא ראיתי שהוא דיבר איתי כל מיני דיבורים של אורות... כשהוא היה צריך ישועה הוא היה נוסע לכותל ושם פתק בכותל, וכשהיינו שואלים אותו מה הוא עשה בשביל לקבל ישועה אז הוא היה אומר בפשיטות שמתי פתק בכותל. זה החידר לנו אמונה תמימה יותר מאלף משפטים של אמונה בהשם.

בימים אלו עלינו להתחיל את השנה בהתחזקות גם בנושא חינוך הילדים, וה' יעזור שבזכות ההשתדלות נזכה לגמר חתימה טובה.

היום הגישה בחינוך הילדים, שצריכים להסביר תמיד לילד בדרך נעימה ורכה ואסור לתת לילד מכה או להעניש אותו אם מתנהג בחוצפה. בדרך כלל מתהווה על ידי כך מציאות, שבמקום שהילדים יפחדו ויהיה להם יראה מההורים ההורים מפחדים מהילדים...

יש בגישה הזו טעות, וכן אנו רואים בימים הנוראים שה' נשאר כביכול בדרך הישנה מקדמת דנא ולא שינה את הגישה לחדשנית, ועדיין לא היה יום כיפור אחד שהקב"ה יותר ואמר "ביום כיפור הזה לא צמים ואפשר לשנות בבוקר כוס קפה"...

בכל שנה זה אותו יום הכיפורים, כולם צמים ובוכים ומתוודים ואין הנחות. לאחר שהתפללנו בערב יום כיפור תפילת מנחה עם וידוי ארוך, בלילה בתפילת ערבית יש עוד וידוי, ולאחר מכן כשגומרים את תפילת העמידה מתחילים סליחות ושוב פעם וידוי, ולמחרת בבוקר בשחרית שוב וידוי וכן במוסף ובמנחה, ולאחר מכן שכולם עיפים יש תפילת נעילה ואומרים שלוש עשרה מידות של הרחמים פעמים רבות.

מדוע צריכים כל כך הרבה וידוים? ה' יתברך מלמד אותנו פעם אחת בשנה איך אנחנו צריכים באמת להראות, כי אף על פי שבמשך השנה אנחנו לא כך בכל יום אבל ה' מראה לנו פעם בשנה מהי האמת לאמתה.

וכן בעוד ימים בשנה שבהם תיקנו חז"ל תעניות, כגון שבעה עשר בתמוז ותשעה באב, וגם בכל שלושת השבועות מתאבלים על חורבן בית המקדש ואסור לעשות דברים מסוימים.

ללחך את הריצפה

והנה העניין הוא שבדרך זו האדם יכול לגדול ישר, ואחרת הוא צומח עקום. אם לא יחנכו אותו כמו שצריך וכל הזמן יחוסו עליו ברחמים ולא יישרו אותו כשסוטה הצידה, בסוף כל הרחמנות שהוא קיבל תתהפך אצלו לאכזריות. אי אפשר כל היום ללכת בדרך מציאת הנקודות הטובות בלא לשנות את ההרגלים והמידות הרעות.

ולכן צריכים ללמוד לחנך מה' יתברך, שכולם צריכים לעבור את הימים הנוראים בלי שום ויתור והנחה, ורק לאחר שברור שיש לפעול ב"שמאל דוחה" צריך לעבור ל"ימין מקרבת", כמו שאמר רבינו שהאתרוג שאדם זוכה הוא לפי בכינותו בימים הנוראים; על ידי שמאל דוחה, זוכים לימין מקרבת - לחג הסוכות ולאתרוג נאה.

הצטרפו נעת למשכחת המנויים

ותהנו מחיים טובים יותר!

<p>מנוי רגיל</p> <p>חודשים ראשונים 28 ₪ לחודש</p> <p>בלבד!</p>	<p>מסלול 1</p> <p>3 חודשים ראשונים</p> <p>ב-990 ₪ בלבד!</p>	<p>מסלול 2</p> <p>חודש ראשון</p> <p>ב-170 ₪ בלבד!</p>
--	---	---

02-623-1218

מוקד מנייים:

שיחה מטוסית

לו לנסות שוב, אך עכשיו הוא קיבל שיחה מהארץ ששידור מבטיח התפוצץ לו לפני חצי שעה. 'זה מה שרבי נחמן נתן לה?' הטיח. 'אפילו עשיתי פדיון נפש באומן והבאבא הבטיח לי שהוא עושה על פי הנוסח של רבי נחמן, ועכשיו? נאדה'.

בתחילה רק ההרתתי שחבל שההוא ששכנע אותי נתן הבטחות ללא כיסוי. ברור שישנם גזרות שלא יתבטלו בקלות, וברור שכבר הרבה ביקשו שיגיע המשיח והוא לא הגיע. אך איך אני מסביר לו את זה?

אבל כשסיפר שעשו לו פדיון נפש נצנצה לי בראש תורה רט"ו. רבינו הק' מסביר שם כל כך יפה, שלא כל פדיון עוזר לכל גזירה, אך יש פדיון אחד שרק אחד בדור יודע אותו, והוא יכול להמתיק את כל סוגי הדינים הקיימים [עשרים וארבע, אם זה מעניין אותך]. אבל גם הוא לא תמיד עובד, ולא כי הוא לא עובד, אלא כי בשמים 'תאבים מאד' [כלשונו הק'] לכזה פדיון נדיר, ולפעמים אפילו שעושים אותו כדי להמתיק דינים מאדם מסוים בשמים חוטפים את זה ומשתמשים עם זה לדברים יותר חשובים.

שחתי זאת לשכני לספסל שהקשיב ונראה שהדברים התיישבו על ליבו. התלהבתי מהקשב, והסברתי לו על אותו רעיון פסוק בפרשה: 'על כי אין אלקי בקרבי מצאוני הרעות האלה'. כלומר: כל הבעיות נובעות מריחוק מה'. לפעמים ה' לוקח את התפילות שעל הצרות - לדבר הרבה יותר חשוב: סידור הבעיה בקשר עם ה'. ואולי אוטוטו נראה איך זה משפיע על הצרות בטשח!

כשהפסקתי לדבר הוא אמר לי שראה פסוק 'יחל ישראל אל ה'... והרבה עמו פדות', וכך הוא מפרש את זה עכשיו: יש הרבה פדיונות שה' צריך לעשות, לפעמים לדברים יותר חשובים ממה שחשבת, לכן אל תתייאש רק תמשיך לחכות. יפה, לא?

(עפ"י ליקוטי הלכות ברכות השחר ה'סה)

ל שבת שובה אין לי כח לכתוב מאמר למים עמוקים'. את הטקסט שצריך למלאות כאן אמלא בחוויות טיסה מאומן. מה, זה לא עלון של ברסלב? מותר קצת לנייעע על ההתרחשויות בזמן הנסיעה לרבינו וממנו...

אבל ברסלב לא יכול לשבת רגל על רגל ולפטפט על שטויות. רבינו הבטיח תיקון לכל אחד, והוא לא נותן לנו כל כך בקלות ליפול. מנסיון. תכננתי לכתוב על חוויות הטיסה, והחוויה הכי עמוקה שהייתה לי בטיסה היא ממש מאמר של עצה-בלב-איש...

תשמעו מה היה. ישתבי במטוס וניסיתי להירדם, אך שכני לכסא דיבר דברים כאלו שהקפיצו אותי ועוררו אותי לגמרי. חידדתי את קצות אוזניי, ובאי-אמון שמעתי אותו מתאר להווא שמייער לקו כמה שהתאכזב. הוא טוען שחשב שרבינו הוא לא כמו כל הבאבות ויצליח להושיע אותו כמו שרצה, אבל רבינו אכזב אותו קשות.

אפילו נפשי הבהמית התקוממה לשמע הדברים. בא נתעלם מכל מדרגותיו העצומות של רבינו הק', אבל קצת כבוד לצדיק שחי לפני מאתיים שנה! קצת כבוד לנכד של הבעל שם טוב! איך הוא מעז לדבר כך?

לאמיתו של דבר, ההוא לא היה נראה שאפשר לתבוע אותו על דיבורים כאלו, ולכן רק חיכיתי שיגמור את השיחה ואוכל לדובב אותו ולשמעו על מה הוא עצבני.

מה שהתברר זה שיש לו אחות רוקה מבוגרת, והוא נוסע בשבילה לכל הרבנים והאדמו"רים והבאבות האפשריים, ו... אפס. כלום. ברסלב'ר נלהב תפס אותו והבטיח לו שרבינו יעשה הכל בשבילו, והצליח למוסס את הקיפאון הספקני והממורמר ששכב על ליבו ולגרום

'זה מה שרבי נחמן נתן לה? הטיח. אפילו עשיתי פדיון נפש באומן והבאבא הבטיח לי שהוא עושה על פי הנוסח של רבי נחמן, ועכשיו? נאדה'

לצעיירי הצאן

כי ביום הזה...

בעוד ימים ספורים נזכה לקדשת יום הכפורים הנשגב והנורא. חלק מיחודיותו של יום הכפורים הוא שהוא מעל הזמן, מעל המקום ומעל הנשיות; שלשת הדברים שלמעלה מן העולם הזה מתאחדים בו, וכך נמשכת כפדה עלאית לכל עם ישראל...

מתוך מאמר ראש הישיבה

ראו גידולים שגידלתם!

55 שנים לפטירת רבי ישראל טויסיג ממטרסדורף • שב"ק ו' תשרי תשפ"ג - ו' תשרי תשכ"ח

היה שם תלמוד תורה שלמדים בו תורה בהרתה במשך כל היום, על כן שלחו הוריו אותו ואת אחיו הגדול שלמה ליאנושהאס, שם היה ת"ת על טהרת הקודש כשאת הילדים לימד הרב עלענבויען, תלמיד המהר"ם שיק וירא שמים מרבים.

והי היום והמלמד חלה, והבן הגדול שב הביתה באמרו כי אין מלמד ללמד התלמידים. האב הדגול הצטער עד מאד לשמע ביטול התורה, והואיל ומצבו הכספי היה דחוק לא נותרה לו ברירה אלא ללוות עשרה זהובים מן הגמ"ח העירוני, בכסף השתמש בכדי לנסוע עם בנו לסערדאהעלי, ללמוד אצל הרב גרינאוולד בעל 'קרון לדוד'. בהגיעם לסערדאהעלי נכנס הבן הגדול לשיבה, את העודף מן הנסיעה השאיר האב אצל בנו לכללתו, והאב חזר רגילת לאפא, מרחק של כחמישים קילומטר!

עבר זמן, והבן הצעיר ישראל - שהמתין ביאנושהאס לבואו של מלמד אחר - חזר אף הוא לעירו אפא לאחר שראה כי תוחלתו נכזבה. האב ראה את בנו המתבטל מלימודו, ונעצב אל ליבו. הוא רצה לשלוח אותו לת"ת אחר באזור, אך מניין יהיו לו מעות לצרכי הנסיעה לאחר שזה עתה לוח מן הגמ"ח? אך בראות אשתו הצדקנית את הצרה שנתרגשה עליהם החליטה למשכן את טבעת נישואיה ובכסף המתקבל להסיע את בנה לת"ת החדש!

מכזה בית, מאב ואם שכאלו, לא פלא שישראל טויסיג ספא אהבת תורה, ולא פלא איך למד בזכו התמדה עד שעלה ונתעלה לשמש כדיון במטרסדורף העיר הגדולה לאלקים.

(מקור: עדות ועדות בניו בהקדמת ספרו 'בית ישראל')

רבי ישראל טויסיג זצ"ל אב"ד מאטרסדורף

נולד: ניסן תרמ"ט, קומרנא שבהונגריה.
על העדה: כבן 35 התמנה לאב"ד מאטרסדורף, אחת הערים החשובות בהונגריה.
ניצל מציפורני הנאצים: באלול תרצ"צ הגיע ארצה בסייעתא דשמיא.
בניו: השאיר 6 בנים, ביניהם בנו בעל "תפארת בנים", אביו של הגה"צ ר' אהרן טויסיג.
זה ספר: ידוע בספרו הגדול "בית ישראל".
נפטר: כבן 79.

בימי ספירת-העומר הגיע בחור ממוגר לבקש היתר לספר את זקנו לאחר שסוף-סוף הסכימו להשתדך עמו בתנאי שיגלה. השיב הגר"י: "אינני מתיי, ואף מייעץ לך לחכות לזיווג האמיתי שיאות לקבלך עם זקנך". הלה לא האזין, התגלה וכך השתדך, ולאחר חודש ביטלה הכלה את השידוך. רק לאחר זמן רב זכה להשתדך עם יראת-שמים שהשאירתו עם זקנו...

ענית אסתר.

ילדים חמודים משתובבים בחוצות אונסדורף כשאחד מהם חובש את הכובע הפרוותי שהוכן לתפושטו, ומשמש כ"קוזק" מאולתר לצהלת חבריו. מהחלון נשמע קולו העייף של בעל-הקריאה כשהוא משנן את מגילת אסתר בטעמיה, דקה לפני שתשישות-הצום תשליך אותו לספה הרחבה, לנוח קמעה.

רבי שמואל רזנברג, הרב מאונסדורף וראש ישיבתו, קרא לאשר על ביתו, ה'הויז בחור' כפי שנקרא בעגה האידישית, ואמר: 'בא ונבקר את תלמידי הבחור המופלג ישראל טויסיג, ונראה במה הוא עוסק בשעה זו'.

בדרך הבהיר הרב מאונסדורף: 'ברור לי כי גם בשעה זו, בסדרי הישיבה תמו והבחורים האחרים נמים על יצועם ברצונם לאגור כח, ישראל טויסיג יושב ולומד. אך ברצוני שגם אתה תראה זאת, שתראה שגם בימינו ובישיבתנו יש בני עליה מופלגים שכאלו'.

אך כשהגיעו לאכסנייתו של ישראל הופתע ראש הישיבה. הוא היה בטוח שיישב וילמד, אך סבר שיעסיק את עצמו במדרש אסתר או בתרגום שני, אך לא מדרש-רבה ראה פתוח מול פיו הממלמל בחשק וגם לא גמרא מסכת מגילה, אלא גמרא חולין, המסכת שנלמדה אז בישיבה. 'זאת לא פיללת!' מלמל הרב בהתפעלות.

• • •

מספר חודשים לאחר מכן חל יום שבעה עשר בתמוז. אותם שיעקבו אחר הבחור המתמיד יגלו כי תיכף לאחר תפילת שחרית בשעה שמונה התיישב ללמוד, - הלא היום אין ארוחת בוקר המפסיקה בין התפילה לסדר הלימוד... - ולא קם ממושבו. מן הסתם יחכו שעה ושעתיים, ומשיראו כי ממשיך הוא ללמוד בחשק וללא הפסקה יתיאשו ויפרשו לביתם. המשכימים לתפילת מנחה בצהרי הצום הקיצי יראו את הבחור יושב עדיין באותו מקום ובאותה תנוחה. רק לקראת השעה שמונה בערב, לאחר לימוד תענית של שתיים עשרה שעות רצופות, יקום לחלות לפני קונו בתפילת מנחה.

הם לא מתפלאים במיוחד, כי גם בערבי שבתות ראו אותו לומד משתיים עשרה בצהרים עד שמונה, שעת המנחה. מה שהרבה לא ידעו הוא, שכשהם נמו את שנתם בלילי שבתות החורף, היה הבחור ישראל טויסיג מתמיד בלימודו משתיים עשרה בלילה עד שמונה בבוקר. רבים לא הבינו מהיכן נובע כח התמדתו העצומה. מצויים אמנם כאלו שלמדים שעות ארוכות, אך ללמוד בדרך קבע בכל שבוע למעלה מעשר שעות רצופות - ממך לא מצוי.

וכשישמעו התמהים את המעשה הבא תרפה מעט תמיהתם. יבינו מהיכן שאב הוא את אהבתו והתמדתו בתורה.

• • •

כד הוה ישראל טויסיג טליא התגורר בעיר אפא, ולא

שאלה:

האם מותר להרטיב את הפאות והזקן ביום הכיפורים?

התשובה: אם שערותיו ארוכות והמים לא יגעו בבשרו יש מתירים. אך אסור להרטיב את ידיו לצורך כך.

הרחב דבר: כידוע, אחד מעינויי יום הכיפורים הוא איסור הרחיצה.

ה"ערוך השולחן" (ס' תקנד סעיף יד) כתב [לעניין תשעה באב שגם הוא אסור ברחיצה], שאסור לרחוץ השער אפילו במעט מים. נראה מדבריו שהשער הוא חלק מן הגוף, וכשם שאסור לרחוץ את הגוף כך אסור לרחוץ את השער.

אמנם בשו"ת שבט הקהתי (ח"א ס' קעו) כתב [גם כן לעניין תשעה באב] שמוותר לרחוץ שערותיו, מאחר שאיסור הרחיצה נמדד בהנאה [ומוותר לרחוץ שלא להנאתו כגון כדי להעביר לכלוך], וברחיצת השערות אין הנאה. וכן צידד גאב"ד קארלסבורג (שו"ת עמק

התשובה ס' צב בהערה).
 נראה היה לומר שהם חולקים על דברי הערוך השולחן, אך ב"פסקי תשובות" (ס' תקנג אות יג) ציטט את שניהם בזה אחר זה, ופירש שהערוך השולחן אוסר בשערות קצרות, אך בשערות ארוכות כגון בזקן ובפאות מותר. וכן הוא בספר "כי בא מועד".
 ובספר חוט שני (ס' תריג סק"א) הסתפק הגר"נ קרליץ אם מותר לרחוץ את השערות. והגא"צ פרידמן (אב"ד גלאנטא, אוצר הלכות ס' תקנד אות כ) צידד להקל בזה במקום הצורך, כגון ששערותיו מבולבלות ויש בכך משום כבוד הבריות.
 צריך רק לזכור, שגם למתירים אסור להרטיב את הידים לצורך רחיצת השערות, אלא אם ידיו רטובות ממילא יכול להרטיב בהם את שערותיו (פסקי תשובות שם, ועוד).

ניצוץ לשבת

מתוך גיליון 'ניצוצות', מגזין הלב לכל המשפחה

ארבעים שנות געגועים

השניים ושיכנו כל אחד מהם במלון אחר, מה שהפך את המשימה להתחמק מעיניהם הבולשות ולצאת לאומן - לבלתי אפשרית.

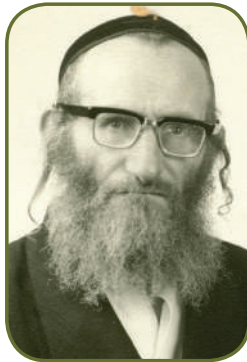
הרב גולדרייך לא ידע את נפשו, אך אז עלו זיכרונות מלפני ארבעים שנה והציפו את כל ישותו. כמו בחלום ראה את עצמו משתטח על האדמה בגבול פולין-רוסיה, כשמסביבו נשמעות יריות מחרידות, חייו היו נתונות אז בסכנה ממשית - אילו היו שוטרי הגבול מבחינים בו. מחשבה מעודדת חלפה כעת במוחו: כאן הרי לא נשקפת סכנת חיים, אם אתפס חלילה, בסך הכל אשב במאסר ואולי אקבל קנס כלשהו.

החלטה נועזת התקבלה בקרבו: הוא ניגש היישר למונית הראשונה הנוסעת לאומן, משלם סכום מופקע ויוצא לדרך - - -

אין מילים היכולות לתאר את הרגע בו הגיעו לסימון ארבעים שנות געגועים וניסיונות בלתי פוסקים.

זכה רבי אברהם יעקב למה שגדולים וטובים לא זכו בדורו, פחות מחמש שנים לפני הסתלקותו הצליח סוף סוף להגשים את החלום ולהשתטח על הציון הקדוש.

(מגזין 'ניצוצות' תשרי תשע"ה. רבי אברהם יעקב גולדרייך נפטר בח' תשרי תשל"ו)

הידידות שרקו מעל ראשו. הרב גולדרייך

בור רבי אברהם יעקב גולדרייך היה ניסיון זה אחד מני רבים, לאחר שבשנות בחורו ניסה לא פעם לחצות את הגבול מפולין מולדתו לרוסיה ומשם לאומן, אך לא הצלחה.

כארבעים שנה חלפו. בכל אותם שנים לא הפסיק לכסוף, להתגעגע ולהתפלל, והנה נפתח סדק צר, אבל למרבה הצער השער נפתח רק עבור אזרחי ארה"ב בלבד.

אולם רבי אברהם יעקב וחבריו לא אמרו נואש, הם יצאו לעבר אמריקה הרחוקה בניסיון לקבל אשרת כניסה לרוסיה, אך לאכזבתם המאמצים העלו חרס. אך רבי אברהם יעקב סירב לקבל עליו את הדין, ולא הפסיק מלנסות שוב ושוב.

ביום בהיר אחד נודע על אברך חסידי העומד לצאת לרוסיה לצורך שליחות ציבורית, רבי אברהם יעקב יצר איתו קשר והוא הסכים לצרפו לנסיעה.

השנים הגישו בקשה לקבלת אשרת כניסה לרוסיה, כשבכוננה הם אינם מזכירים את העיר אומן, האישיור הנכסף התקבל ובחודש חשוון תשל"א עלו השנים בלבבות פועמים על המטוס הממריא למוסקבה הברה.

השלטון הקומוניסטי קיבל את פניהם בדרכו האופיינית, כשהם מצמידים לשניים מדריכי תיירות מטעם האינטוריסט' הידוע לשמצה, שהפרידו בין

פתגם השבוע

אורה טובה בבית היא תנאי להצלחה בחינוך

מתוך הספר 'פיקדון משמים', המדריך המושלם לחינוך. מאת ראש הישיבה הרב שמואל שטרן שליט"א

להצלחת ולרפואת הרב אליעזר בן עטיא שליט"א נתן בת-בת-שבע ואדל בת דבורה ציפורה רחמים לכל הישועות

העלון נתרם השבוע

להצלחת משפחת אוקן
להצלחת משפחת שרון
להצלחת משפחת שילר

להשכרה בכל יום בשעות הערב

בית מדרש מתאים לאירועים קטנים באזור מאה שערים עזרת גברים ועזרת נשים בנפרד לפרטים: 054-8475902

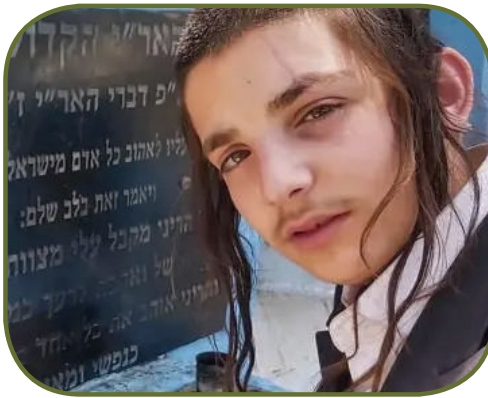

מחכים להתחזקויות שלכם

קצה חוט לגביו, החשש רק הולך וגובר והאמונה האיתנה של משפחתו צריכה חיזוק גדול יותר, אך גם כעת, הרב קליינרמן נאחז בתורת רבינו הקדוש שמשמשת עבורו כעוגן של הצלה.

”באמת אני לא יודע איך אנשים אחרים מחזקים מעמד בכאלה מקרים, בלי האמונה בהשם ובצדיקים שנותנים לנו כח” הוא אומר בעוצמה גדולה. ”אנשים אומרים 'וואו, רואים אותך כזה רגוע וכאילו ממשיך את החיים רגיל, ממשיך לחייך'. אני אומר 'זה לא אני בכלל, זה הקב"ה'. נראה לי שלכשעצמי אין לי את הכוחות לזה. זה באמת מצב מאוד לא פשוט.

”באמת זכיתי ברוך השם כשנפתח לי צוהר לעולם החסידות ולמושג של צדיק, בפרט בברסלב, שמדברים הרבה על עניין הצדיק וכמה זה יסוד מאוד חשוב. זה מאוד חיזק אותי ונתן לי הכנה נפשית טובה ואמונה חזקה לעמוד בניסיון הזה.”

רצה לנסוע למירון לשבת. איפה מוישי קליינרמן?

”המציאות הוכיחה שאף אחד לא באמת יכול להגיד היכן מוישי נמצא, וזה מראה שה' מסתיר אותו. זה לא סתם שפתאום הוא נעלם ופתאום לא רואים אותו במצלמות שחלקן עבדו וחלקן לא, יש פה הרבה דברים שהביאו לתוצאה הזאת שבעצם עד עכשיו הוא לא נמצא, ויש לזה רק הסבר אחד: הקב"ה לא רוצה שבינתיים נמצא אותו.”

נעלם לאחר הבדלה

יותר מחמישה חודשים חלפו מאז נעלם הנער אברהם משה קליינרמן ואיש אינו יודע מה עלה בגורלו, אך הוריו ומשפחתו מסרבים להתייאש ונאחזים בכח האמונה בכל מחיר. אביו הרב שמואל קליינרמן העניק ראיון עוצמתי ומטלטל למגזין "ניצוצות", ובו הוא מגולל את שעבר על המשפחה מהיום שבו עזב בנו את הבית ועד היום.

לדברי הרב קליינרמן, מוישי היה מאוד מחובר

להרב יואל ראטה שליט"א ולשיעורים שלו וציפה שהוא יבוא לארץ לביקור, ומהרגע שרבי יואל נחת בארץ הקודש הוא הלך לכל דרשה ושיעור שמסר.

”לאחר השיעור ביום שישי” הוא מתאר, ”הוא התקשר אלי שהוא רוצה לנסוע למירון לשבת, שם יערכו התלמידים את התפילות והסעודות באווירה מרוממת ומיוחדת לרגל שבת פרה ושבת מברכים. אמרתי לו שעדיף שיגיע הביתה, אבל כשראייתו שהוא כל כך רוצה, הסכמתי.”

במשך כל השבת הנעלית ראו חבריו את מוישי משתתף בתפילות ובסעודות יחד עם רבי יואל, אך לאחר הבדלה הוא נעלם.

המקובלים לא רואים

אחת התדהמות הגדולות של הפרשייה העלומה הזו היא נושא המצלמות. למרות שטח מירון מרושת במצלמות אבטחה מתברר שלמעשה באף אחת מהם הוא לא נראה. ”יש את המצלמה האחרונה ששם רואים אותו, ומשם הוא נעלם. משהו מאוד מוזר, גם מקובלים או בעלי ראייה רוחנית אומרים לנו שיש פה איזו הסתרה מיוחדת שהקב"ה מסתיר.”

הזמן שחולף הוא הגורם הקריטי והמייאש ביותר שעשוי להשתלט על הסיפור הזה. כל יום שעובר ואין

הילד בארה"ב עומד ובוכה

בינתיים, מה שבטוח הוא שדברים טובים כבר יצאו מזה. ”איזו התחזקות יש בזכות מוישי, אפילו אנשים שרחוקים מהדת קיבלו על עצמם הפרשת חלה או שמירת שבת או צניעות. היו דברים שפשוט שמענו ובכינו, לשמוע התחזקות של כל מיני אנשים וילדים.

”מישהו אמר לנו שהוא היה בארה"ב, ראה מודעה להתפלל על אברהם משה בן שמואל וגיטל וסמוך לה ניצב ילד שמסתכל על ההודעה ובוכה. הוא שאל אותו 'הוא קשור אליך?' והוא ענה בכי 'מה זאת אומרת, זה אברהם משה בן גיטל! זה ילד שהלך מהבית ועוד לא חזר...' וזה לא סיפור אחד ולא שתיים. אנחנו מרגישים השתתפות מכל מקום שמחזקים אותנו ומתפללים עבורנו.

”זהו מה שיעזור” הרב קליינרמן מסיים את השיחה כשעוצמת האמונה שוברת שחקים. ”התפילות, ההתחזקות, החזרה בתשובה בימי הרחמים הללו, הקבלות הטובות בימים הנוראים, הם אלו שבסופו של ניצחון, תמשיכו אם זה בכל הכח, אל תעצרו, אל תפסיקו.”

(הראיון המלא פורסם במגזין 'ניצוצות' חודש תשרי. למנויים: 02-6231218)

כולל יום שישי

דרושים תורמים עבור בשר, דגים, יין, סלי מזון, ושאר ירקות ומוצרים לחלוקה לכבוד שבת קודש עבור 50 אברכים מתמידים המתמסרים ללימוד התורה הקדושה בשעות הבוקר מידי יום שישי בכולל 'נחלי נצח'

לתרומות: 053-31-25231

הספרים והדיסקים של הגה"ח רבי שמואל שטרן שליט"א אצלכם בבית

